

(๒๒)

คำสั่งศาลรัฐธรรมนูญ

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์ ศาลรัฐธรรมนูญ

คำสั่งที่ ๕๒/๒๕๕๓

เรื่องพิจารณาที่ ๒๖/๒๕๕๖

วันที่ ๖ สิงหาคม พุทธศักราช ๒๕๕๓

เรื่อง พระราชบัญญัติการประกอบกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๔๔ มาตรา ๖๖ วรรคหนึ่ง
ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๓ และ
มาตรา ๒๘ หรือไม่

ศาลปกครองกลางส่งคำโต้แย้งของผู้ฟ้องคดี (บริษัท แอดวานซ์ อินโฟร์ เซอร์วิส จำกัด
(มหาชน)) ในคดีหมายเลขคำที่ ๕๖/๒๕๕๖ เพื่อขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ
แห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๒๑๑ ข้อเท็จจริงตามคำร้องและเอกสารประกอบ
สรุปได้ดังนี้

บริษัท แอดวานซ์ อินโฟร์ เซอร์วิส จำกัด (มหาชน) ผู้ฟ้องคดี ได้ยื่นฟ้อง เลขานุการคณะกรรมการ
กิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ เป็นผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และ
คณะกรรมการกิจการโทรคมนาคม เป็นผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ต่อศาลปกครองกลาง กรณีที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑
ใช้อำนาจตามพระราชบัญญัติการประกอบกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๔ มาตรา ๖๖
มีคำสั่งให้ผู้ฟ้องคดีชำระค่าปรับทางปกครองวันละหนึ่งแสนบาทจนกว่าจะปฏิบัติตามคำสั่ง เนื่องจาก
ผู้ฟ้องคดีกำหนดเงื่อนไขการให้บริการโทรศัพท์เคลื่อนที่ประเภทเรียกเก็บค่าบริการล่วงหน้า (Pre-paid)
โดยมีลักษณะเป็นการบังคับให้ผู้ใช้บริการต้องใช้บริการภายในระยะเวลาที่กำหนด อันเป็นการฝ่าฝืน
และไม่ปฏิบัติตามให้ถูกต้องตามประกาศคณะกรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ เรื่อง มาตรฐานของ

- ๒ -

สัญญาให้บริการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๔๘ ข้อ ๑๑ และผู้ผูกฟองคิตที่ ๑ ได้มีคำสั่งตามพระราชบัญญัติการประกอบกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๔ มาตรา ๖๔ ให้ผู้ฟองคิตระงับการกระทำดังกล่าวแล้ว แต่ผู้ฟองคิตไม่ปฏิบัติตาม ซึ่งผู้ฟองคิตได้ยื่นอุทธรณ์คำสั่งของผู้ผูกฟองคิตที่ ๑ ต่อผู้ผูกฟองคิตที่ ๒ แต่ผู้ผูกฟองคิตที่ ๒ มีมติยืนตามคำสั่งของผู้ผูกฟองคิตที่ ๑ ต่อมาผู้ฟองคิตยังคงไม่ปฏิบัติตามคำสั่งดังกล่าว ผู้ผูกฟองคิตที่ ๑ จึงมีหนังสือแจ้งเตือนให้ผู้ฟองคิตระงับการกระทำที่ฝ่าฝืนและปฏิบัติให้ถูกต้องตามกฎหมาย หากยังคงฝ่าฝืนและไม่ปฏิบัติให้ถูกต้อง จะกำหนดค่าปรับทางปกครองในอัตราที่สูงขึ้นไป

ผู้ฟองคิตจึงขอให้ศาลปกครองกลางพิพากษาเพิกถอนคำสั่งของผู้ผูกฟองคิตที่ ๑ และมติของผู้ผูกฟองคิตที่ ๒ และได้แย้งว่า พระราชบัญญัติการประกอบกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๔๔ มาตรา ๖๖ วรรคหนึ่ง ที่บัญญัติให้ผู้ผูกฟองคิตที่ ๑ พิจารณากำหนดค่าปรับทางปกครองได้ไม่ต่ำกว่าสองหมื่นบาทต่อวัน เป็นบทบัญญัติที่ไม่ได้กำหนดอัตราสูงสุดในการกำหนดค่าปรับทางปกครองไว้ และให้อำนาจผู้ผูกฟองคิตที่ ๑ กำหนดค่าปรับทางปกครองเป็นจำนวนเท่าใดก็ได้ หรืออาจกำหนดเพิ่มขึ้นตามที่เห็นสมควรอย่างไรก็ได้ บทบัญญัตินี้ดังกล่าวจึงเป็นบทบัญญัติที่ไม่ได้กำหนดหลักประกันเพื่อให้ความเป็นธรรมแก่ประชาชน และให้อำนาจผู้ผูกฟองคิตที่ ๑ ใช้อำนาจทางปกครองอันเป็นการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของประชาชนเกินความจำเป็นและกระทบกระเทือนสาระสำคัญแห่งสิทธิและเสรีภาพในทรัพย์สิน ผู้ฟองคิตจึงขอให้ศาลปกครองกลางส่งคำโต้แย้งของผู้ฟองคิตให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยว่า บทบัญญัตินี้ดังกล่าวขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๓ และมาตรา ๒๘ หรือไม่

ศาลปกครองกลางเห็นว่า พระราชบัญญัติการประกอบกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๔๔ มาตรา ๖๖ วรรคหนึ่ง เป็นบทบัญญัติแห่งกฎหมายที่ศาลจะใช้บังคับแก่คดี และยังไม่มีการวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญในส่วนที่เกี่ยวกับบทบัญญัตินี้ดังกล่าว จึงส่งคำโต้แย้งของผู้ฟองคิตตามทางการเพื่อขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัย

ประเด็นที่ศาลรัฐธรรมนูญต้องพิจารณาเบื้องต้นมีว่า ศาลรัฐธรรมนูญมีอำนาจรับคำร้องนี้ไว้พิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๒๑๑ วรรคหนึ่งหรือไม่ เห็นว่า ตามคำร้องเป็นกรณีที่ศาลปกครองกลางส่งคำโต้แย้งของผู้ฟองคิตตามทางการเพื่อขอให้

- ๓ -

ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๒๑๑ ว่า พระราชบัญญัติการประกอบกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๔๔ มาตรา ๖๖ วรรคหนึ่ง ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๓ และมาตรา ๒๕ หรือไม่ และบทบัญญัติดังกล่าวเป็นบทบัญญัติแห่งกฎหมายที่ศาลปกครองกลางจะใช้บังคับแก่คดี และยังไม่มีความวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญในส่วนที่เกี่ยวกับบทบัญญัตินี้ดังกล่าวมาก่อน กรณีจึงต้องด้วยหลักเกณฑ์ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๒๑๑ วรรคหนึ่ง ประกอบข้อกำหนดศาลรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาและการทำคำวินิจฉัย พ.ศ. ๒๕๕๐ ข้อ ๑๗ (๑๓) ศาลรัฐธรรมนูญจึงมีคำสั่งรับคำร้องนี้ไว้พิจารณาวินิจฉัย

ในระหว่างการพิจารณาคดีของศาลรัฐธรรมนูญ ได้มีประกาศคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๑/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๒๒ พฤษภาคม ๒๕๕๗ ข้อ ๑ ให้รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ สิ้นสุดลง ยกเว้นหมวด ๒ และต่อมาเมื่อวันที่ ๒๒ กรกฎาคม ๒๕๕๗ มีการประกาศใช้บังคับรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พุทธศักราช ๒๕๕๗ โดยมาตรา ๔๕ วรรคหนึ่ง ได้บัญญัติให้ศาลรัฐธรรมนูญมีอำนาจพิจารณาวินิจฉัยปัญหาว่ากฎหมายใด ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญนี้ ซึ่งหมายถึงรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พุทธศักราช ๒๕๕๗ หรือไม่เท่านั้น มิได้มีบทบัญญัติให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยว่าบทบัญญัติแห่งกฎหมายใดขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐

อาศัยเหตุผลดังกล่าวข้างต้น จึงมีคำสั่งให้จำหน่ายคำร้อง

- ๔ -

(คำสั่งที่ ๕๒/๒๕๕๗)

(นายเฟลิปป์ เฮกอูร์)

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายชัย ชลวร)

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายทวีเกียรติ มีนะกนิษฐ)

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายบุญส่ง กุลบุปผา)

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายสุพจน์ ไข่มุกด์)

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายอุดมศักดิ์ นิติมนตรี)

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ